

tion, der endnu er fremsat mod den højtærede Forsvarsminister. Jeg synes derfor, han skulde vende sig ikke alene mod os, det har jeg ikke noget imod — at han tager til Genmæle mod os, er selvfølgelig —, men ogsaa mod sin „Kollega“, som han udtrykte sig forleden, den højtærede Finansminister, og sige: Synes Du egentlig, at det er rigtig smukt, at din Presse siger om mig, at kun naar jeg blev Minister, vilde jeg være med til at slutte et Militærforlig? Dette var en Bemærkning, jeg gerne vilde sige i denne Forbindelse.

Sabroe: Jeg ønsker som en Tilføjelse til, hvad der nu blev udtalt af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), at sige, at jeg betragter Udnævnelsen af den tidligere Trafikminister til Direktør for Hypotekbanken som en Fortsættelse af det Bengnaveri, der har bestaaet lige siden Systemskiftets Dage, og jeg tror, at Regeringen har gjort den tidligere Trafikminister en Bjrnetjeneste dermed. Vi have set Katastrofer indtræde . . .

Formanden: Det ligger helt udenfor den Sag, der er til Forhandling.

Sabroe: Det glæder mig i hvert Fald, at den ærede Formand ikke paatalte Udtrykket „Bengnaveri“.

Formanden: Naar jeg paatalte hele det ærede Medlems Udtalelse, er dermed ogsaa det nævnte Udtryk paatalt.

Halsted: Der har saavel i den forsvarsnihilistiske Presse som ogsaa herinde gentagne Gange været udtalt, at Højre i væsentlig Grad bærer Skylden for, at den nuværende Forsvarsminister sidder paa sin Plads i Ministeriet. Jeg vil i den Anledning fremsætte min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Udtalelsen er nemlig ubetinget forkert. Forholdet er simpelt hen det, at der ved dette Ministeriums Dannelse blev stillet en Forespørgsel til Højre, om det vilde tilraade, at det nuværende Ministerium gjorde et Forsøg paa at gennemføre Forsvarssagen, der var kørt fast. Højre maatte ud fra sit Standpunkt tilraade Dannelsen af ethvert Ministerium, som havde det Formaal at føre Forsvarssagen igennem, naar den var kørt fast, og give det sin Støtte. Naar det i dette Tilfælde kun var et Flertal, der gjorde det, ligger efter min Mening Grunden deri, at de andre ønskede nogle flere Oplysninger, end der paa dette Tidspunkt

kunde gives, om, hvilken Sandsynlighed der var for, at det kunde lykkes Ministeriet at føre Forsvarssagen igennem. Ganske vist skulde Konseilspræsidentens Person maaske der være Garantien, men jeg maa dog sige, at da jeg saa det bekendte Interview i et Roskildeblad, kunde jeg ikke finde denne Garanti tilstrækkelig paa det Tidspunkt. Jeg ønskede mere Klarhed, og det var der andre, der gjorde. Men i og for sig var det kun naturligt, at Højre tilraadede, at der blev dannet et Ministerium med det Formaal at forsøge at gennemføre Forsvarssagen.

Derefter maa jeg altsaa hævde, at naar Konseilspræsidenten fik frit Mandat af Kronen til at vælge sine Medarbejdere, falder Ansvar, hvis der er nogen Mangel eller Fejl ved den skete Udnævnelse til Forsvarsminister, udelukkende paa ham. Naar han har valgt at gaa den Vej, er det efter min Opfattelse alene ud fra det Synspunkt, at den Opgave, han havde paataget sig, alene derved kunde løses. Saaledes ser jeg paa Sagen. Konseilspræsidenten maa selvfølgelig, naar han paatager sig en stor og vanskelig Opgave, vælge de Medarbejdere, der paa det givne Tidspunkt efter hans Formening rumme Betingelserne for, at det kan lykkes at gennemføre den. Ud fra noget andet Synspunkt kan og vil jeg ikke se derpaa. . . . Der var en Minister, der sagde, at dette var parlamentarisk rigtigt. Det mener jeg ogsaa, og jeg mener derfor, at alle de Medlemmer, der først og fremmest ville hævde det parlamentariske System, som vi nok staa i, men som dog neppe kan siges at være synderlig konsolideret, under disse vanskelige Forhold skulde være de første til at hævde denne Frihed. Men jeg gaa'r ikke saa vidt, som enkelte Afbrydere har ladet forstaa — det var dog maaske ikke i samme Forbindelse —, og hvorom der har været Udtalelser i Pressen, at sige, at Kronen slet ingen Indflydelse havde paa Personerne. Det er en komplet Misforstaaelse. Hvilket parlamentarisk Land man vil se hen til, har Kronen altid sin Indflydelse paa Personerne. Men naturligvis dækkes Udnævnelsen af Ministerchefen, naar han har dannet Ministeriet, og i dette Tilfælde var det endog gennem Ritzaus Bureau offentliggjort, at han havde frit Mandat med Hensyn til Personerne. Jeg tror derfor, at hvis man blot paa dette Punkt vil være en Smule saglig, falde alle Bekymringer og Angreb i denne Retning til Jorden, dem er vi færdige med. Jeg har villet benytte Løjigheden til